

kontinuitet, önska vi dock ej förstening i dessa räkenskapsverks förvaltning och mot hvarje våldsamt omkastning i system och grundsatser, som de nya elementerna i Riksdagens Andra Kammare möjligen kunde införa ibland Fullmäktige, deremot utgör ju den Första och mer permanenta Kammarens val en tillräcklig motvigt.

På dessa grunder och i öfvertygelse, att det värde Representationen med rätta tillerkänner sin nya Riksdags-ordning, ej utesluter möjligheten af partiella förbättringar, ej heller lider förminskning deraf, om man i en eller annan punkt skulle återgå till äldre stadganden, vågar jag hoppas Kammarens bifall till äfven denna grundlagsförändring och anhåller vördsamt om remiss af motionen till Höglofl. Konstitutions-Utskottet.

Stockholm den 23 Januari 1868.

J. A. Säve.

N:o 11.

Af Herr Dickson, Charles, angående ändring af 8 § 1 mom. i gällande Bevillnings-stadga.

Enligt nu gällande Bevillnings-förordning medgifves, för hvarje inkomst af kapital och arbete, som icke uppgår till 1,800 R:dr R:mt, ett afdrag af 300 R:dr. Ändamålet härmed, som otvifvelaktigt är att bereda en skattelindring för mindre bemedlade, vinnes dock icke fullständigt, ty svårt är att bestämma gränsen för en dylik skattelindring, och genom antagande af ett begränsadt belopp, utöfver hvilket dylikt afdrag icke får ega rum, måste alltid fall inträffa, då en ökad årlig inkomst af blott en R:dr medförer en ökad årlig bevillning af 3 R:dr. Denna olägenhet gifver sig i ännu kännbarare grad tillkänna vid uttaxering af medel till fyllande af kommunala behof, då kommunalskatten, som grundar sig på den bevillning, som erlägges för inkomst af kapital och arbete, stundom uppgår till tre eller fyra gånger bevillingen. Häraf blir väl en följd att de personer, hvilkas inkomst icke uppgår till

1,800 R:dr, åtnjuta en väl behöflig lindring uti deras kommunalskatt, men deremot de personer, hvilkas inkomst belöper sig till 1,800 R:dr och derutöfver, och för många, af hvilka utbetalningen af en dryg kommunalskatt måste kännas ganska betungande, icke allenast icke få åtnjuta någon lindring, utan dertill deltaga lika med andra uti den förhöjning af kommunalskatten, som blir en följd af den lindring, som erhålles af personer med mindre årlig inkomst än 1,800 R:dr. Ett sätt att afhjelpa denna olägenhet vore väl att ännu ytterligare utsträcka det nu stadgade afdrag af 300 R:dr, men då det blir svårt att bestämma den gräns, utöfver hvilken afdrag icke bör ega rum, och genom en dylik begränsning ett godtyckligt språng alltid måste inträffa, så torde det vara mest ändamålsenligt att det stadgade afdraget beräknas vid hvarje inkomst, stor eller liten, af kapital och arbete. På detta sätt komma väl de högre beskattade att vidkännas någon förhöjning uti deras kommunalskatt, men dels sker denna förhöjning uti en ganska långsamt stigande progression och dels inträffar den icke förr än den årliga inkomsten är så stor att den icke blir synnerligen kännbar.

På grund häraf får jag vördsamt föreslå,

att det afdrag, som nu enligt gällande Bevillnings-förordning är stadgadt för inkomst af kapital och arbete, der denna icke uppgår till 1,800 R:dr, må utsträckas till all inkomst af kapital och arbete.

Om remiss till vederbörligt Utskott anhålles.

Stockholm den 23 Januari 1868.

Charles Dickson.

N:o 12.

Af Herr Almqvist, E. V., om anvisande af 500,000 R:dr, att användas till räntefria låneunderstöd för myrutdikningar i de Norrländska länen och Stora Kopparbergs län samt åtskilliga härader af Wermland.

Den följd af år hvarunder skördarne mer eller mindre skadats af frostens härjningar i de norra orterna och sednaste årets deraf vållade allmänna missväxt i